

I IL ASBJØRN

Nu er han kommet – lidt svært – men stille
fra fortidslandet ad fremtids sti.
Et mesterværk skønt så bitte lille
med stærke kræfter lagt indeni.
Og Gitte jamred': Oh ve, oh klage.
Det her er mer, end jeg klare kan!"
Mens hendes hårdføre ægtemage ,
han kejsersnittet tog som en mand!

Da Asbjørn jo er en lækker baby,
som Erik rævestolt viser frem,
og da han med denne søn er crazy,
så si'r han både med fynd og klem:
"Det er fantastisk, som han mig ligner.
Det er snart lissom, jeg ser mig selv.
På øjne, næse og på hans miner!
Ja, det ka' rigtignok kaldes held!"

Men hvis han skriger og er ustyrlig
og hyler højest ved nattetid,
så siger Erik en smule syrlig:
"Han er nu altså en piveskid!
Og efter mig har han virk'lig ikke
den sutten bryst og det nattesjov!
Om natten skal man da ligge stille
og ikke kræve og ha' behov!"

Den lille Asbjørn har været heldig,
for Gitte er jo en dejlig mor.
Og dobbelt heldig for helt tilfældig
han fik en far, som vil sætte spor.
Hvad tænker Asbjørn om sin famil'je?
Vil han mon gi' den som kælegris?
Skal alle helst følge Asbjørns vilje?
Han tænker sikkert NATURLIGVIS!

Hvor har I slidt for at bli' gravide.
den var vel drøj den aktivitet.
Men I har vist, I ku' den bestride,
og Asbjørn var bare nummer ET!
Nu vil vi rejse os alle sammen
i ønsket om DET MÅ GODT JER GÅ!
AT LEVE SAMMEN I FRYD OG GAMMEN –
det synes vi, der skal skåles på!

Oldefar og oldemor